

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 28

1861 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 'Ιουλίου.

ΕΥΝΟΥΣΙΕ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περί των μέχρι των 1858 καθυστερούντων. — Διατάγματα. 1) Περί των πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου. — 2) Περί τοῦ προβιβασμοῦ τῶν πλοιάρων Κ Νικολάου καὶ Α. Ραφαήλ ὡς ὑποναυάρχων. — 3) Περί προβιβασμοῦ διαφόρων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ. — 4) Περί μεταθέσεως εἰς τοὺς διαθεσίμους διαφόρων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ. — 5) Περί διορισμοῦ κυβερνητῶν ἐπὶ τῶν Βασ. πλοίων. — 6) Περί διορισμοῦ τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου Δημητρίου Α. Κριεζῆ ἐπὶ τῆς παράλλου. — 7) Περί μεταθέσεως τῆς ἑδρας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου Ὀλυμπίων. — 8) Περί συνοικισμοῦ τῶν Ἀλωνησίων. — Δηλοποιήσεις περὶ τοῦ καθυστερούντος κληροῦχου τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας.

ΝΟΜΟΣ ΧΚΗ'.

Περί τῶν μέχρι τοῦ 1858 καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Εἰς τοὺς ἐξ ὀϊωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλέτας, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως, χαρίζεται ὁ τῆς ὑπερμερίας τόκος, διὰ τὰ καθυστερούντα χρέη τῶν προγενεστέρων χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ ἔτους 1858 συμπεριλαμβανομένης.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ καθυστερούντα ἐκ τῶν μέχρι τέλους τοῦ 1858 ληξιπροθέσμων δόσεων τῶν συμμαρφοθέντων μετὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΣΑΒ', ΣΝΗ', ΣΟΣ' καὶ ΣΗΕ'.

Τὰ ἐξ ἀρέσων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπικαρπίας χρεῖ τῶν φορολογουμένων δὲν ὑπόκεινται εἰς τόκον ὑπερμερίας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄρθρον 2. Διὰ τοὺς ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεως φθαρτῶν κτημάτων ὀφειλέτας καὶ διὰ τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΗΕ'. ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεως προικοκτησιῶν, ὁ συμπεφωρημένος τόκος 6 καὶ 8 τοῖς ἑκατὸν κατὰ τοὺς νόμους περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ περὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων μετριάξεται εἰς 5 τοῖς ἑκατὸν διὰ

τοὺς μέχρι τοῦ 1858 ὀφειλέτας. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9 τοῦ ΣΗΕ. Νόμου' εἰάν ὅμως τὰ πλεονάσματα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον τῶν εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν, τὸ πλεονάσμα τοῦτο θεωρεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἀνεῖ τινος ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἄρθρον 3. Τὸ χρέος ἐκάστου ὀφειλέτου ἐξ οἰασδήποτε τῶν ἀνωτέρω ρηθεισῶν χρήσεων καὶ οἰονδήποτε ἀρθρου, ἐξακριβούμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΣΑΒ' νόμου, (ἐπιτροπομένης καὶ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλέτας,) καὶ τροπολογούμενον καθ' ὅσον ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου 2, πληρόνεται, εἰάν μὲν προέρχεται ἐξ ἐνοικιάσεως εἰς εἴκοσιν ἐτησίας δόσεις, εἰάν δὲ ἐξ ἄλλης πηγῆς εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις. Πρῶτῃ δόσει λογίζεται ἡ τοῦ 1861.

Ἐκάστη δόσις εἶναι ἀπαιτητὴ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου καταλογίζεται τόκος ὑπερμερίας καὶ ἐνεργοῦνται καὶ τὰ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν καταδικτικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 4. Τα φαλαγγιτικὰ καὶ ναυτικὰ γραμμάτια, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τῶν ὀφειλετῶν εἰσὶν ἐκδεδωμένα, εἴτε περιήλθον νομίμως εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ὁμολογίαι τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἐθνικῆς τραπέζης ἀνεῖ υπολογισμοῦ τόκων, εἶναι δεκτὰ ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὴν

πληρωμῶν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον χρεῶν, πρὸς ἐξόφλησιν μέρους ἢ ὀλοκλήρου τοῦ χρέους.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα καὶ αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκτὰ ἰσαύτως ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ εἰς τὴν πληρωμῶν τῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΑΒ' ἀνανεωθέντων χρεῶν, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ἐκεῖνου.

Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ' (ἄρθρον 2 καὶ ἐδάφ. 6' τοῦ ἄρθρου 4) περὶ συμψηφισμοῦ ἀπαιτητῶν πιστώσεων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, (ἄρθρον 5) περὶ ἀνακτίσεως κατακυρωμένων εἰς τὸ δημόσιον κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, ὅτε τὸ αὐτὸ κτῆμα κρατεῖται εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς προεξοφλήσεως, καὶ (ἄρθρα 8, 9, 10 καὶ 12) περὶ ἀντιρρήσεων ἐπὶ μέρους ἢ ἐπὶ τοῦ ὅλου χρέους, καὶ περὶ ἐκκαθρίσεως αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀπαρράλλακτως καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτὸν, ἐὰν αἱ ἀντιρρήσεις ἐγένοντο ὑπὸ ὀφειλετῶν μὴ φορολογουμένων.

Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐφαρμοζομένων σχετικῶς τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν προειρημένων τοῦ ΣΑΒ' νόμου διατάξεων.

Ἄλλ' ὁ ὀφειλέτης τότε μόνον ἀποστερεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου, ὅταν αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπορρίφθῶσι ἀντιρρήσεις ἀπορρίφθῶσι καθ' ὀλοκλήρην καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ὁ τόκος τῶν εἰς ἀντιρρήσιν ὑποκειμένων ποσῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀντιρρήσεων ἐκδικάσεως.

Ἡ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ καθυστερουμένου χρέους προσηκίσεως.

Εἰς τὰ χρέη τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν, ὅσοι εἶναι συγχρόνως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 1/13 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα, δημοσιευθησόμενον ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 6. Τὰ ὀφειλόμενα δι' ἐγκύρων διπλοτύπων ἢ ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ἀπὸ τῶν φορολογουμένων πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ποσὰ εἰσπράττονται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ τὰ εἰσπραττόμενα συμψηφίζονται εἰς τὸ ὅλικόν χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν.

Οἱ ταμίαι ὑπόκεινται διὰ πᾶσαν ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερημάτων τούτων ὀλιγοῦσαν εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύναις, εἰς ἃς ὑπόκεινται καὶ διὰ τὰ ἀπευθείας εἰς τὸ δημόσιον καθυστερούμενα· ἀναβάλλεται δὲ ἡ καταδιώξις τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ τὸ ἀναλογεῖν εἰς ἐκάστην δόσιν τοῦ χρέους τῶν ποσῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, μεχρισθῶ διαρκεῖ ἢ κατὰ τῶν φορολογουμένων τούτων ἐνέργεια τῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἐνοικιασταὶ ἐγγείων φάρων καὶ δικαιομάτας ἐπικαρπίας, ὡς καὶ οἱ μονοεῖς ἐνοικιασταὶ ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς προσόδου, καὶ οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ αἰτήσωσι τὴν μείωσιν τοῦ χρέους

τῶν διὰ ζημίας ἐκ θεομηνίας προελθούσας, ἢ δι' ὑπερμετρον βλάβην. Αἱ αἰτήσεις τῶν πρώτων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ ἑδρεύει ὁ νομάρχης, τῶν δὲ φορολογουμένων ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας.

Τὰ συμβούλια ταῦτα ἐξετάζοντα καὶ μάρτυρας ἐνόγκως γνωμοδοτοῦν δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως, ἐν ἣ καταχωρίζεται ἐπίσης ἠτιολογημένη καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας γνώμη, ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐπὶ μὲν τῶν αἰτήσεων τῶν φορολογουμένων ἀποφαίνεται ὀριστικῶς, ἐπὶ δὲ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνοικιαστῶν προτείνει τὴν μείωσιν τοῦ χρέους εἰς τὰς Βουλὰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 8. Οἱ ἀπολαύοντες τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπολείας αὐτῶν, νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν τυχόν ὀφειλόντων εἰσέτι εἰς αὐτοὺς ὑπενοικιαστῶν καὶ συμμετόχων, ὅταν οὗτοι, αἰτούμενοι παρ' αὐτῶν, τοὺς ἐξασφαλίσωσι δι' ὑποθήκης κτήματος ἀξίας ἀνωτέρας κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ χρέους τῶν.

Ἄρθρον 9. Οἱ ἐγγυηταὶ ὑποκειμένοι εἰς τὰς αὐτὰς μετὰ τῶν πρωτοφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις, καὶ ἀπολαύοντες τῶν αὐτῶν τοῦ παρόντος Νόμου εὐεργετημάτων, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψωσι ὑποθήκην ὑπὲρ ἐαυτῶν ἐπὶ κτημάτων τῶν πρωτοφειλετῶν ἀξίας κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ χρέους δι' ὃ ἐγγυήθησαν.

Ἄρθρον 10. Ἀπὸ τῆς 1 Οκτωβρίου 1861 ὁ διὰ τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη τόκος ὑπερμερίας εἶναι ἴσος μὲ τὸν ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἀναγνωριζόμενον τόκον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1837 διατάγματος περὶ μὴ πληρωμῆς τόκου διὰ τὰ ἐλαττον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν χρέη καταργεῖνται.

Ἄρθρον 11. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐκ τῶν χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ 1853, συμπεριλαμβανομένης, εἰσοδήματα, καθόσον ταῦτα πληρώνονται εἰς μετρητὰ, κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ. Ταῦτα δὲ, καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν, θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν παλαιῶν χρεῶν κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ αὐτῶν νόμους.

Ἄρθρον 12. Ὅλαι αἱ μεταξὺ ὀφειλετῶν, συμμετόχων καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν, ὑπενοικιαστῶν, φορολογουμένων καὶ δημοσίου διαφοράν, προσερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται κατεπίγουσαι καὶ ἐκδικάζονται κατὰ προτίμησιν.

Ἄρθρον 13. Ἄπαναι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργεῖνται.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡλῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευ-

θητω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκ-
τελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1861.
Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κανονισθέντων ἤδη διὰ Νόμου τῶν παλαιῶν δη-
μοσίων χρεῶν, θεωροῦμεν ὀρθὸν καὶ εὐλόγον καθόσον
ἀφορᾷ τὴν δικαστικὴν εἰσπραξίν τῶν χρεωστούμενων εἰς
τὸ δημόσιον ποσοτήτων, τῶν προερχομένων πρὸ τῆς
25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, νὰ κάμω-
μεν παράκλησιν ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι συγχρόνως εἶ-
ναι χρεώσται καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦτο
ἕως τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θέλει εἰμπορέσει νὰ γίνῃ ὁ
ἐξισασμὸς τῶν ἀμοιβαίων ἀπαιτήσεων, καὶ ὅταν αἱ
χρεωστούμεναι ποσότητες σκεπάζονται διὰ τῶν ἀνα-
γνωρισθεῖσάν ἤδη, καὶ ἐντελῶς εἰσέτι μὴ ἐκκαθαρισθεῖ-
σάν ἀπαιτήσεων.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐνεργῆσαι εὐ-
θύς τὰ ἀνήκοντα περὶ τούτου, προσέχουσα συγχρόνως
διὰ νὰ μὴ εἰσχωρήσουν καταχρήσεις εἰς τὴν ἐγκρισίν
Μας αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1|13 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

(Τ. Σ.) Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι ΡΙΖΟΣ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΣΤΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν πλοίαρχων Κ. Νικοδήμου
καὶ Α. Ραφαήλ ὡς ὑποναύαρχων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Οἱ ἐν ἐφεδρεία πλοίαρχοι Κωνστ. Νικοδήμος καὶ Ἀ-
λέξανδρος Ραφαήλ προβιβάζονται Ὑποναύαρχοι.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκ-
τελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προβιβασμοῦ διαφόρων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασι-
λικοῦ Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ ἀριθμῶν τῶν ἀξιωμα-
τικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ νόμους, καθὼς καὶ τὸν
νόμον τὸν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν κῆ-
τῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑ-
πουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Λον. Οἱ ἀντιπλοίαρχοι Ἐμμανουὴλ Μοδινὸς, Γεώρ-
γιος Τουμπάζης, Ἐμμανουὴλ Γ. Βούλγαρης καὶ Ἰθα-
νάσιος Α. Μιαούλης προβιβάζονται πλοίαρχοι. Ο.
πλωτάρχαι Ἐμμανουὴλ Α. Μιαούλης, Γεράσιμος Ζω-
χιδὸς, Νικόλαος Α. Μιαούλης, Δημήτριος Σαχτούρης
καὶ Δημήτριος Σαχίνης ἀντιπλοίαρχοι· οἱ ὑποπλοίαρ-
χοι Ἀντώνιος Ρεβίδης, Ἰωάννης Θαιράκης, Γεώργιος
Βῶλος καὶ Κωνσταντῖνος Νέγκας πλωτάρχαι, καὶ οἱ
ἀνθυποπλοίαρχοι Ἰωάννης Ζάκας, Ἰωάννης Βοτσάκης,
Αυκούργος Κ. Κανάρης, Γεώργιος Μπούμπουλης, Μι-
χαὴλ Κουτσούκος καὶ Ἰωάννης Α. Λεμπέσης ὑπο-
πλοίαρχοι.

Βον. Ὁ ἐν ἀργία πλωτάρχης Μιλτ. Κ. Κανάρης ἀνα-
κλιεῖται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τάσσεται εἰς τοὺς
διαθεσίμους.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκ-
τελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως εἰς τοὺς διαθεσίμους διαφόρων ἀξιω-
ματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Οἱ πλοίαρχοι Ἐμμανουὴλ Μοδινὸς καὶ Ἐμμανουὴλ
Γ. Βούλγαρης, ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐμμανουὴλ Α. Μιαού-

λως, οί πλωτάρχαι Ιωάννης Θαιράκης και Κωνσταντίνος Νέγκας, και ό ύποπλοίαρχος Ιωάννης Λεμπέσης μετατιθενται εις τούς Διαθεσίμους.

Ό Ημέτερος επί τών Ναυτικών ύπουργός θέλει εκτελέσει τó παρόν διάταγμα.

Έν Αθήναις τήν 10 Ιουλίου 1861.

Έν όνόματι του Βασιλέως

‘Η Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Πρ. μεταθέσεως τής έδρας τής δημοτικής αρχής τού δήμου Όλυμπίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ιδοίτες το άρθρον 8 του περι δήμων νόμου και τās γνωμοδοτήσεις του τε δημοτικού συμβουλίου του δήμου Όλυμπίων και του έπαρχιακού συμβουλίου Ηλείας, επί τής προτάσει του Ημετέρου επί τών Έσωτερικών Ύπουργού, άπερασίσαμεν και διατάσσομεν.

Η έδρα τής δημοτικής αρχής του δήμου Όλυμπίων μετατιθεται από του χωρίου Λούκα, ένθα νύν υπάρχει, εις τó χωρίον Κρεκούκ.ον.

Ό Ημέτερος επί τών Έσωτερικών Ύπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τó παρόν Διάταγμα.

Έν Αθήναις τή 4 Ιουλίου 1861.

Έν όνόματι του Βασιλέως

‘Η Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί σπουκισμοϋ τών ‘Αλονήσιων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έπι τής προτάσει του Ημετέρου επί τών Έσωτερικών Ύπουργού, έγκρίνομεν να μετακισθώσιν οι κάτοικοι τής Άλονήσου εις τήν παράλιον θέσιν του Άγ.ου Δημητρίου, κατά τó φέρον τήν Ημετέραν έγκρισιν τοπογραφικών σχεδίων.

Ό Ημέτερος επί τών Έσωτερικών Ύπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τó παρόν Διάταγμα.

Έν Αθήναις τήν 5 Ιουλίου 1861.

Έν όνόματι του Βασιλέως

‘Η Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Άρθ. 4954.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περί του καθυστεροϋντος κληροϋχου τής έπαρχίας Αιγιαλείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

‘Ο έπαρχος Αιγιαλείας

Προς εκτελεσιν του άρθρου 6 του από 1 Νοεμβρίου 1851 περι στρατολογίας και ναυτολογίας νόμου, ειδοοιοϋμεν τον Παναγιώτην Δ. Ρήγαν κληροϋχον του δήμου Αιγειρατών τής έπαρχίας Αιγιαλείας εκ τής άπογραφής του έτους 1859 λαχόντα του 11 κλήρου καταστάντος υποχρεωτικού και διαμένοντος εις άγνωστον μέρος, ότι όφείλει να εμφανισθῃ έντός τής υπό του άρθρου τούτου, συνδυαζομένου με τó άρθρον 11 του αυτού νόμου, όριζομένης προθεσμίας, εις τήν δημοτικην αρχήν Αιγείρας προς εκπλήρωσιν τής υποχρεώσεως του η να πέμψη αντικαταστάτην έχοντα τās παρά του νομου απαιτουμένας ιδιότητες, άλλως καθίστατα ένοχος τών υπό τών άρθρων 3, 4 και 5 του ιδίου νόμου προβλεπομένων ποινών, και τó έταχθειον θέλει προβῆ εις τήν εκτέλεσιν τών διατάξεων του νόμου.

Έν Αιγίω, τήν 8 Ιουλίου 1861.

Ό έπαρχος Ιω. Γλαρακης

Ε Κ Τ Ο Υ Β Α Σ Ι Λ Ι Κ Ο Υ Τ Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Υ.